

IMPACT OF MACROECONOMIC FACTORS ON THE ELECTRONIC INDEX: THAILAND VS TAIWAN

Patinya SUKKANIT^{1*} and Nattawoot KOOWATTANATIANCHAI¹

1 Faculty of Business Administration, Kasetsart University, Thailand; patinya.suk@ku.th (P. S.)
(Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 21 April 2023

Revised: 10 May 2023

Published: 22 May 2023

ABSTRACT

The aim of this independent research is to study the effect of macroeconomic factors in Thailand versus Taiwan. This study adopted secondary quarterly data (Time Series Data). The data analysis was carried out using the multiple linear regression model and its estimation using ordinary least squares. The reference value used was the electronics index. Variables from the first quarter of 2003 to the second quarter of 2022 were studied (78 quarters in total). Following factors were taken into consideration: Balance of payment, Consumer price index, Gross domestic product, stock index, foreign exchange rate and the COVID-19 pandemic. Results show that for Thailand's macroeconomics, the COVID-19 pandemic was positively and the Consumer price index negatively impacted when using the ETRON Index (At 1st difference) as the reference value. Balance of payment, stock index, foreign exchange rate and Gross domestic product were not statistically significant. Conversely, the TWSE Index, foreign exchange rate and Gross domestic product were statistically significant for Taiwan's macroeconomics. Balance of payment and COVID-19 pandemic for Taiwan held no statistical significance. Taiwan's Consumer price index proved to be significantly negative when using the TELI Index (At 1st difference).

Keywords: Electronic Index, Gross Domestic Product, Balance of Payment, Consumer Price Index, Exchange Rate

CITATION INFORMATION: Sukkanit, P., & Koowattanatianchai, N. (2023). Impact of Macroeconomic Factors on the Electronic Index: Thailand vs Taiwan. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(5), 30.

ผลกระทบของปัจจัยด้านเศรษฐกิจต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์: เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศไต้หวัน

ปริญญญา สุขนิจ^{1*} และ ณัฐวุฒิ คุ้มพัฒนเจริญชัย¹

1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; Patinya.suk@ku.th (ปริญญญา) (ผู้ประพันธ์บทความ)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลกระทบของปัจจัยด้านเศรษฐกิจต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศไต้หวัน โดยมีการวิเคราะห์สมการแบบจำลองตามกรรมวิธีการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลประเภททุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) ศึกษาข้อมูลแบบรายไตรมาสของตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2565 รวมระยะเวลา 78 ไตรมาส โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยเชิงเศรษฐกิจมหภาคโดยมีตัวแปรอิสระคือ ดุลการชำระเงิน ดัชนีราคาผู้บริโภค มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีตลาดหุ้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และมีตัวแปรหุ่นคือการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจของประเทศไทย คือ การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) และดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ขณะที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดุลการชำระเงิน (BOP) ดัชนีตลาดหุ้น (SET) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (THB) ไม่มีความสัมพันธ์กับดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดัชนีตลาดหุ้น (TWSE) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (TWD) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ส่งผลกระทบในทิศทางตรงกันข้าม กับดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (TELI) โดยที่ดุลการชำระเงิน (BOP) และการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ไม่มีความสัมพันธ์กับดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (TELI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์, ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ, ดุลการชำระเงิน, ดัชนีราคาผู้บริโภค, อัตราแลกเปลี่ยน

ข้อมูลการอ้างอิง: ปริญญญา สุขนิจ และ ณัฐวุฒิ คุ้มพัฒนเจริญชัย. (2566). ผลกระทบของปัจจัยด้านเศรษฐกิจต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์: เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศไต้หวัน. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(5), 30.

บทนำ

ปัจจุบันโลกกำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่รูปแบบ Digital transformation มากขึ้น มีการนำ Digital Technology เข้ามาปรับใช้กับทุกภาคส่วนขององค์กร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่รากฐานไปจนถึงกระบวนการส่งมอบให้ลูกค้า เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบขององค์กรอย่างมีกลยุทธ์ ส่งผลให้ระบบอิเล็กทรอนิกส์เข้าไปมีบทบาทสำคัญในภาคการผลิตต่างๆ มากขึ้น ประกอบกับได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เมื่อปลายเดือนธันวาคม ปี 2562 ซึ่งในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ภาครัฐและภาคเอกชนทั่วโลกได้มีนโยบายให้พนักงานสามารถทำงานที่บ้าน การเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์แทนการเรียนการสอนแบบปกติ ส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการอุปกรณ์เพิ่มมากขึ้น (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2564) หลายบริษัทได้รับอานิสงส์จากภาคการผลิตกลุ่มอุตสาหกรรมที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่เทคโนโลยีใหม่ ทำให้หุ้นกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ถือเป็นดาวรุ่งพุ่งแรง เรียกได้ว่าเป็นปีทองของหุ้นชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าไอที ซึ่งในปี 2020 ประเทศไทยที่เป็น 1 ใน 15 ประเทศผู้ส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และมีประเทศไต้หวันลำดับที่ 3 ของโลก ซึ่งก่อนปี 2513 การพัฒนาเศรษฐกิจของไทยกับไต้หวันอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่ช่วงเวลาเพียง 4 ทศวรรษ เศรษฐกิจของไต้หวันได้เติบโตและพัฒนามากกว่าไทย โดยประชากรไต้หวันมีรายได้ต่อหัวมากกว่าของไทยประมาณ 3 เท่า ในขณะที่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการส่งออกของประเทศไทย กอปรกับสภาพสังคม เทคโนโลยี และรสนิยมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ความต้องการใช้ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้หลักทรัพย์กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์มีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นหนึ่งในกลุ่มหลักทรัพย์ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากขึ้น ณฐกิต การย์เกรียงไกร (2558) และในช่วงปี 2559 ถึง 2562 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาก่อนเกิดสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์เปรียบเทียบกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยและของประเทศไต้หวัน พบว่าดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของทั้งประเทศไทย (SET Index) และประเทศไต้หวัน (TWSE Index) มีทิศทางความสัมพันธ์และอัตราการเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน จนกระทั่งปี 2020 ถึง 2022 ซึ่งเป็นช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย (ETRON Index) เริ่มมีความผันผวนในช่วงเริ่มต้นของการระบาด และปรับตัวเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2020 ที่มีการแพร่ระบาดอย่างหนัก ขณะเดียวกันดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยกลับมีทิศทางความผันผวนไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับ ขณะที่ดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ของไต้หวัน (TELI Index) กับมีความผันผวนไม่มากนัก ขณะที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของไต้หวัน (TWSE Index) ก็มีการปรับตัวดัชนีเพิ่มขึ้นอย่างมาก ดังนั้นจากการพิจารณาและศึกษาข้อมูลทางสถิติของการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงของดัชนีหุ้นไทยและไต้หวัน ในหมวดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคว่ามีความสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ของทั้งสองประเทศไปในทิศทางใด หรือมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ รวมถึงความน่าลงทุนของหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อดัชนีหุ้นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาและวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศมาปรับใช้และวิเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจใดที่ส่งผลต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ไทยและไต้หวัน

การทบทวนวรรณกรรม

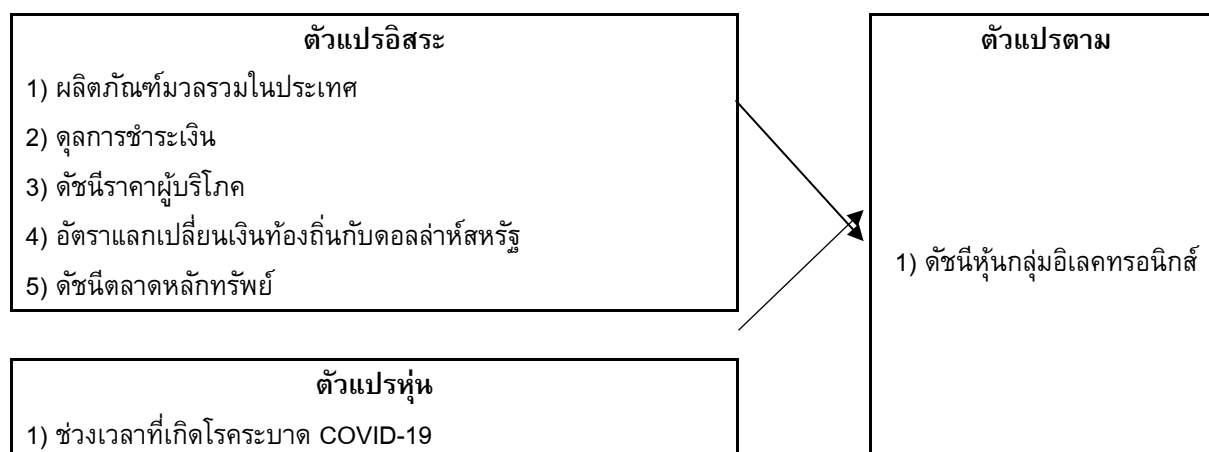
จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศ มีงานวิจัย Barakat, Elgazzar และ Hanafy (2015) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในตลาดหลักทรัพย์อียิปต์ ระหว่างดัชนีตลาดกับดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) อัตราแลกเปลี่ยน ปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยเช่นเดียวกับตลาดหลักทรัพย์ตูนิเซีย ยกเว้นดัชนีราคาผู้บริโภค ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับดัชนีตลาด และผลการวิจัยยังบอกอีกด้วยว่าตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคทั้งสิ้น มีการบูรณาการร่วมกันหรือมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ร่วมกันกับตลาดหุ้นทั้งสองประเทศ และมีงานวิจัยศึกษาของ Pilinkus และ Boguslauskas (2019) พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีผลกระทบโดยตรงอย่างรวดเร็วต่อดัชนี โดย

ผลกระทบนี้จะรุนแรงที่สุดหลังจากผ่านไปสองเดือนและหลังจากนั้นจะค่อยๆ หายไป แต่ยังคงเกิดขึ้นโดยตรงภายในระยะเวลาสิบสองเดือนหลังจากนั้น และยังพบว่า แนวโน้มว่าราคาหุ้นจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอัตราเงินเฟ้อในระยะยาว แต่อัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งสอดคล้องกับ Sharabati (2013) ดัชนีภาคอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลิตภัณฑ์มวลในประเทศที่แท้จริง (GDP) สอดคล้องกับ Talla (2013) และ KHAN (2014) การอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราเงินเฟ้อส่งผลในเชิงบวกกับราคาตลาดหลักทรัพย์ และมีงานวิจัยในประเทศของ ชวนพงศ์ สุขพัฒน์นิกุลและ ภูมิฐาน รังคกุลวัฒน์ (2560) พบว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น และผลผลิตภาคอุตสาหกรรมประเทศไทยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคประเทศไทยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์ มีนัยสำคัญทางสถิติตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ มาติยา มั่งมณี (2552) พบว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรวม อัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ยระยะยาว มีความสัมพันธ์เชิงดูลยภาพระยะยาวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอื่น ได้แก่ ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ดัชนีราคาผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น มีความสัมพันธ์เชิงดูลยภาพระยะยาวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทิศทางตรงกันข้าม และ ในปี 2558 ณัฐกิต การย์เกรียงไกร พบว่าการเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันของค่าเงินบาทที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์จะยังไม่ส่งผลในทันที แต่จะค่อยๆ ส่งผลกระทบในช่วงเดือนถัดๆ ไป มูลค่าการส่งออกหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขึ้นฉับพลัน ก็ส่งผลต่อดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ แต่ก็ยังไม่ส่งผลโดยทันที และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้ดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์จะยังไม่เปลี่ยนแปลงในทันที แต่จะค่อยๆ ส่งผลกระทบในเดือนถัดๆ ไป และจะปรับเข้าสู่ภาวะสมดุล แต่ความผันผวนของดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์กลับขึ้นอยู่กับดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ในช่วงเวลาก่อนหน้า ซึ่งสอดคล้องกับ (อิสริย์ เหมยะมัต, ม.ป.ป.) พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทและเงินดอลลาร์สหรัฐดัชนีราคาผู้บริโภคและมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานการวิจัย

- 1) กลุ่มตัวแปรอิสระปัจจัยหลักที่มีทิศทางความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตาม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดุลการชำระเงินและดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์
- 2) กลุ่มตัวแปรอิสระปัจจัยหลักที่มีทิศทางความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับตัวแปรตาม ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยนสกุลท้องถิ่นต่อเงินดอลลาร์สหรัฐและการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสัมพันธ์และผลกระทบของปัจจัยเศรษฐกิจด้านมหภาคที่ส่งผลต่อ ดัชนีราคาหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ที่จดทะเบียนในประเทศไทยกับดัชนีราคาหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ที่จดทะเบียนในประเทศไต้หวัน โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยศึกษาในลักษณะของข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรต่างๆ ซึ่งใช้ตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบของอนุกรมเวลา (Time Series) แบบรายไตรมาส ตั้งแต่เดือน มกราคม ปี พ.ศ.2546 ถึง เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ.2565 เป็นระยะเวลารวม 78 ไตรมาส โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาในส่วนของตัวแปรโมเดลประเทศไทยมีค่าสถิติที่สำคัญ ได้แก่ 1) ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ประเทศไทย (ETRON) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,545.92 จุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1,562.26 จุด ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 310.71 จุด ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2552 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่ของโลก หรือ The Great Recession และค่าสูงสุดเท่ากับ 7,889.64 จุด ในไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ.2565 เนื่องมาจากผลกระทบเชิงบวกจากภาวะการแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด 19 2) ดัชนีราคาผู้บริโภคประเทศไทย (CPI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.79 ส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 9.79 ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 70.70 ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2546 ซึ่งเป็นช่วงภายหลังจากเกิดวิกฤติต้มยำกุ้ง (พ.ศ.2540) และค่าสูงสุดเท่ากับ 107.58 ในไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ.2565 ซึ่งเป็นช่วงหลังจากการระบาดหนักของโรคระบาดโควิด 19 3) ดุลการค้า (BOP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3,126.55 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4,871.63 ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ (-6,909.00) ในไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ.2556 จากภาวะการส่งออกของไทยชะลอตัวตามวัฏจักรเศรษฐกิจโลกและมีค่าสูงสุดเท่ากับ 15,538.00 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ เกิดขึ้นในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2559 จากภาคการท่องเที่ยวที่เติบโตได้ดี 4) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90,897.60 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 30,077.66 ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 36,291.00 ในไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ.2546 จากความไม่แน่นอนจากสถานการณ์สงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิรักและค่าสูงสุดเท่ากับ 145,749.00 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2562 เนื่องจากการส่งออกสินค้าบางหมวดได้รับผลดีจากการย้ายฐานการผลิตมาไทย 5) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET) เท่ากับ 1,143.34 จุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 419.88 ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 364.55 จุด และค่าสูงสุดเท่ากับ 1,776.26 จุด โดยจุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2546 จากเกิดความไม่แน่นอนของสถานการณ์สงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิรักและมีจุดสูงสุดในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2561 จากความเชื่อมั่นของนักลงทุนจากเศรษฐกิจ 6) อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ (THB) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.14 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.41 ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 29.29 และค่าสูงสุดเท่ากับ 42.84 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งอ่อนค่าต่ำสุดในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2546 และแข็งค่าสูงสุด ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2556 เป็นระดับการแข็งค่าสุดในรอบ 16 ปี และในส่วนของการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานของประเทศไทย สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า ณ ระดับความเชื่อมั่น 0.05 พบว่าดัชนีราคาผู้บริโภคและการแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด 19 ส่งผลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) โดยมีค่า R-Square เท่ากับ 0.282643 นั้นแสดงให้เห็นว่าตัวแปรในแบบจำลองมีอิทธิพลสามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้เท่าร้อยละ 28.26 สำหรับ ร้อยละ 71.74 ที่ไม่สามารถอธิบายหรือพยากรณ์ตัวแปรตามได้ อาจเกิดจากสาเหตุหรือปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากปัจจัยที่ผู้วิจัยศึกษาได้ทำการศึกษาและวิจัยในครั้งนี้ได้ และจากการแก้ไขสมการผลการทดสอบและพยากรณ์ มีค่า Adjust R-Square เท่ากับ 0.198248

ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาในส่วนของตัวแปรโมเดลประเทศไต้หวันมีค่าสถิติที่สำคัญ ได้แก่ 1) ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ประเทศไต้หวัน (TELI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 373.13 จุด ส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 155.42 ซึ่งมีค่าดัชนี

ต่ำสุดเท่ากับ 175.62 จุด และค่าสูงสุดเท่ากับ 876.16 จุด ซึ่งจุดต่ำสุดเนื่องมาจากวิกฤตการณ์การเงิน พ.ศ.2550-2551 และมีค่าดัชนีสูงสุดในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2564 โดยได้รับแรงหนุนจากการพุ่งขึ้นของยอดส่งออกสินค้าเทคโนโลยี ในช่วงที่โควิด-19 ระบาด 2) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.02 ซึ่งมีค่าดัชนีต่ำสุดเท่ากับ 96.00 และค่าสูงสุดเท่ากับ 107.82 ซึ่งต่ำสุดในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2551 สืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่ของโลกและมีดัชนีราคาผู้บริโภคสูงสุดในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2565 3) ดุลการค้า (BOP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13,347.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7,548.52 ซึ่งมีมูลค่าต่ำสุดเท่ากับ 652.00 และมูลค่าสูงสุดเท่ากับ 31,720.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ.2548 แต่ประเทศได้หันกึ่งอยู่ในการเกินดุลการค้า และมีภาวะการเกินดุลการค้าสูงสุดในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2564 จากผลกระทบเชิงบวกของเศรษฐกิจที่เผชิญกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด 4) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 126,535.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 31,615.52 มีค่าดัชนีต่ำสุดเท่ากับ 74,350.00 และค่าสูงสุดเท่ากับ 208,880.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าต่ำสุดในไตรมาสที่ 2 ปี พ.ศ.2551 ซึ่งก็คือช่วงภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกอยู่ในภาวะถดถอย หรือวิกฤตการณ์การเงิน พ.ศ.2550-2551 และมีมูลค่าสูงสุดในไตรมาส 4 ปี พ.ศ.2564 อันสืบเนื่องจากการแพร่ระบาดโรคโควิด 19 5) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TWSE Index) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8,975.89 จุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3,021.38 ซึ่งมีค่าดัชนีต่ำสุดเท่ากับ 4,321.22 และค่าดัชนีสูงสุดในเท่ากับ 18,218.84 จุด โดยดัชนีจุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2551 สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกที่ส่งผลต่อตลาดหุ้นทั่วโลกและสูงสุดในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2564 สอดคล้องกับภาวะดุลการค้าและผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ 6) อัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ไต้หวันต่อสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ (TWD) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.13 ดอลลาร์ไต้หวันต่อสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.71 ซึ่งมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 27.68 และค่าสูงสุดเท่ากับ 34.75 ดอลลาร์ไต้หวันต่อสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการอ่อนค่าสูงสุดอยู่ในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2551 หรือในช่วงปีของการเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่และเงินดอลลาร์ไต้หวันแข็งค่าสูงสุดในไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2564 สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและดัชนีทางเศรษฐกิจอื่นๆ และในส่วนของผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาณของประเทศไต้หวัน สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ว่า ณ ระดับความเชื่อมั่น 0.05 พบว่าดัชนีราคาผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีชี้วัดตลาดหุ้นและอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ไต้หวันต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลต่อดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีค่า R-Square เท่ากับ 0.908740 ซึ่งนั่นแสดงว่าตัวแปรในแบบจำลองทั้งหมดที่มีอิทธิพลหรือสามารถเข้าร่วมพยากรณ์ตัวแปรตามนั้น คือ ดัชนีหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ หักไปร้อยละ 90.87 สำหรับร้อยละ 9.13 ที่ไม่สามารถอธิบายหรือพยากรณ์ตัวแปรตามได้ อาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากปัจจัยที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ และมีค่า Adjust R-Square เท่ากับ 0.900918

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของตัวแปรอิสระต่อดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ประเทศไทย (ETRON Index)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
ดัชนีราคาผู้บริโภค	-124.2777	62.0339	-2.0034	0.0491*
ดุลการชำระเงิน	-0.0153	0.0479	-0.3200	0.7500
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	0.0245	0.0150	1.6334	0.1070
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์	1.2658	1.1139	1.1364	0.2598
อัตราแลกเปลี่ยนเงินท้องถิ่น	59.2495	163.5511	0.3623	0.7183
DUMMY	494.7820	180.9731	2.7340	0.0080*

R-squared = .2826, Adjusted R² = .1982, Prob(F-statistic) = .0027, Durbin-Watson = 1.909

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของตัวแปรอิสระต่อดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ประเทศไทย (TELI Index)

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
ดัชนีราคาผู้บริโภค	-3.4482	1.5934	-2.1641	0.0339**
ดุลการชำระเงิน	-0.0002	0.0003	-0.7373	0.46340
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	0.0008	0.0003	2.6159	0.0109**
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์	0.0472	0.0022	21.4638	0.00000*
อัตราแลกเปลี่ยนเงินทองถิ่น	7.3932	2.3305	3.1723	0.00220*
DUMMY	4.2585	6.1210	0.6957	0.4889

R-squared = .909, Adjusted R2 = .901, Prob(F-statistic) = .000, Durbin-Watson = 2.023

** show the P-value is significant level at 0.05

* show the P-value is significant level at 0.10

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลและผลกระทบของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศไต้หวันในช่วงสถานการณ์ปกติและช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ทำให้ทราบถึงอิทธิพลและผลกระทบของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่ส่งผลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ โดยสามารถสรุปการศึกษาได้ดังนี้

1) แบบจำลองที่ 1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ส่งผลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) พบว่ามีดัชนีราคาผู้บริโภคที่มีอิทธิพลและส่งผลกระทบบนทิศทางตรงกันข้ามตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หรือร้อยละ 95 กล่าวคือ เมื่อดัชนีราคาผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ลดลง 124.2777 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee และ Brahmasrene (2018) อัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีผลกระทบเชิงลบในระยะสั้นกับราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดผลกระทบด้านราคา เพราะเมื่อต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผู้บริโภคย่อมมีกำลังซื้อน้อยลง กำลังซื้อและรายได้ที่ลดลงย่อมส่งผลต่อกำไรของบริษัทที่ลดลง ส่งผลให้มูลค่าของบริษัทและราคาหุ้นสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งสอดคล้องกับฐิติวัชร ธีรพรสุรชต์ (2551) และ Jung Wan Lee และTantatape Brahmasrene (2561) แต่ไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของ Vejzagic และ Zarafat (2013) และในส่วนของตัวแปรการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 มีอิทธิพลและส่งผลกระทบบนทิศทางเดียวกันแต่ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าส่งผลกระทบในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หรือร้อยละ 95 แต่สอดคล้องกับฐิติลักษณ์ สุทธารักษ์ (2565) ที่ค้นพบว่าสถานการณ์โควิดในประเทศไทยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กล่าวคือ เมื่อเกิดการแพร่ระบาดขึ้นจะส่งผลให้ดัชนีหุ้นอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเปลี่ยนแปลงขึ้น 494.7820 ในขณะที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจอื่นๆ ทั้งในส่วนของมูลค่าดุลการชำระเงิน ดัชนีชี้วัดตลาดหุ้นไทยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ ไม่พบความสัมพันธ์หรือส่งผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) สอดคล้องกับ ดำรงค์ศักดิ์ ท้าวอินทร์ตะ, ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล และ เอกภัทร ลักษณะคำ (2565) ที่มีผลการวิจัยศึกษาเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมว่าไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ต่อหลักทรัพย์ในกลุ่มดัชนี SETWB จึงกล่าวได้ว่า นักลงทุนที่ลงทุนในหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ไม่ได้ใช้ปัจจัย ดุลการชำระเงิน ดัชนีชี้วัดตลาดหุ้นไทย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ ในการประกอบการพิจารณาและลงทุนในหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON)

2) แบบจำลองที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของประเทศไต้หวันส่งผลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (TELI) พบว่ามีปัจจัยดัชนีราคาผู้บริโภคส่งผลกระทบในทิศทางตรงกันข้าม สอดคล้องกับ Al-Majali (2014) และ Fama (1981) ซึ่งให้

เหตุผลว่าอัตราเงินเฟ้อที่สูงจะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่แท้จริงของเศรษฐกิจและตลาดหุ้นกลับส่งผลในทางลบ และมีปัจจัยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่ส่งผลกระทบในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ HSING (2011) ซึ่งพบว่าดัชนีตลาดหุ้นสาธารณรัฐจีนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลิตภัณฑ์ในประเทศที่แท้จริง เนื่องจากผลกระทบเชิงบวกที่เพิ่มขึ้นมีเงินทุนไหลเข้าระหว่างประเทศ ต้นทุนการนำเข้าที่ลดลงและราคาที่ต่ำกว่า ซึ่งผลทดสอบทางสถิติของทั้งสองปัจจัยทางเศรษฐกิจตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยศึกษาตั้งไว้ สอดคล้องกับสมศักดิ์ โชติช่วง (2557) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หรือ ร้อยละ 95 ขณะที่ปัจจัยดัชนีชี้วัดตลาดหุ้นส่งผลกระทบในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับณัฐกร การย์เกรียงไกร (2558) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 หรือ ร้อยละ 99 ซึ่งผลทดสอบทางสถิติตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยศึกษาตั้งไว้ และมีปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ไต้หวันต่อเงินดอลลาร์สหรัฐส่งผลกระทบในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 หรือ ร้อยละ 99 แต่ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยศึกษาตั้งไว้ Ahmad (2010) เมื่ออัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนของธุรกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ผลตอบแทนลดลง ในขณะที่การลดลงของอัตราดอกเบี้ยให้ข้อความเชิงบวกต่อตลาดหุ้นและผลตอบแทนของหุ้นจะเพิ่มขึ้นในที่สุด และการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนก็เช่นเดียวกันแต่เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ลงทุนในหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (TELI) ได้ใช้ปัจจัย ดัชนีราคาผู้บริโภค มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีชี้วัดตลาดหุ้นและอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ไต้หวันต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ ในการประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (TELI) แต่ไม่ได้ใช้ปัจจัยมูลค่าดุลการชำระเงินและการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในการประกอบการพิจารณาและลงทุนในหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (TELI) เนื่องจากผลจากการทดสอบข้อมูลทางเศรษฐกิจพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้หวัน (TELI)

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สามารถนำไปประกอบการพิจารณาและตัดสินใจเลือกลงทุนในหุ้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ แต่นักลงทุนควรหาข้อมูลเพิ่มเติมในการประกอบการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลตลาด ข้อมูลการซื้อขายในแต่ละวัน หรือราคาของหุ้น และข้อมูลข่าวสารอื่นที่ถูกตีพิมพ์ เพื่อดูแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงแล้วนำมาวิเคราะห์ลงทุนในปัจจุบัน
- 2) หน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานด้านเศรษฐกิจสามารถนำงานวิจัยในครั้งนี้ ไปประกอบการพิจารณาการพัฒนาด้านเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดึงดูดนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในตลาดหุ้น
- 3) เนื่องจากแบบจำลองของแต่ละประเทศอาจมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบหรือมีอิทธิพลที่แตกต่างกัน งานศึกษารังถัดไปสามารถเก็บข้อมูลหรือเพิ่มจำนวนตัวแปรอิสระ โดยใช้ตัวแปรที่มีปัจจัยมีความเกี่ยวข้องโดยตรง เช่น มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์สุทธิของนักลงทุนต่างประเทศ ดัชนีชี้วัดตลาดหุ้นขนาดใหญ่ หรือข้อมูลด้านเทคนิคอื่นๆ เพื่อสร้างแบบจำลองในการพยากรณ์และศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยอื่นที่สามารถศึกษาและสามารถอธิบายได้แม่นยำมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชวนพงศ์ สุขพัฒน์นิภู และ ภูมิฐาน รั้งคุณวุฒินัน. 2560. การวิเคราะห์ดัชนีหลักทรัพย์กลุ่ม อุตสาหกรรมเทคโนโลยี หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON Index) โดยการหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว. การศึกษาค้นคว้าอิสระ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- จิตติวัชร รั้วพรสวรรค์ และ นางนภัส แก้วพลอย. ม.ป.ป. การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

- ณัฐกิต การย์เกรียงไกร. 2558. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีหลักทรัพย์กลุ่มดัชนีส่วนอิเล็กทรอนิกส์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจด้วยแบบจำลอง VAR. การค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการเงิน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ดำรงศักดิ์ ท้าวอินทร์ตะ, ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล, และ เอกภัทร ลักษณะคำ. 2565. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ภายใต้ภาวะการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่มีผลกระทบต่อหลักทรัพย์ในกลุ่มดัชนี SET WELL-BEING INDEX (SETWB). วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพลครั้งที่ 8 วิทยาลัยสันตพล.
- ธัญลักษณ์ สุทธารักษ์. 2565. ผลกระทบของมูลค่าการซื้อขายของกลุ่มนักลงทุนรายย่อยและปัจจัยทาง เศรษฐกิจมหภาคที่มีต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงก่อนและหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา. การค้นคว้าอิสระ สาขาการเงินประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อิสริย์ เหมยะมัต. ม.ป.ป. ปัจจัยที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์หมวดธุรกิจดัชนีส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Ahmad, M.I., Rehman, R.U. and Raoof, A. 2010. Do Interest Rate, Exchange Rate effect Stock Returns A Pakistani Perspective. *International Research Journal of Finance and Economics*, 50, 147-150.
- Barakat, M.R., Elgazar, S.H. and Hanafy, K.M. 2015. Impact of Macroeconomic Variables on stock Markets: Evidence from Emerging Markets. *Logistics of international trade department, College of International Transport and Logistics, Arab academy for science and technology and maritime transport.*
- Hsing, Y. 2011. Effects of Macroeconomic Variables on the Stock Market: The Case of the Czech Republic. *Theoretical and Applied Economics*, 7, 53-64.
- Khan, S.M. 2014. Macroeconomic Variables and Its impact on KSE-100 index. *Institute of Management Sciences, Hayatabad, Peshawar.*
- Lee, J.W. and Brahmasrene, T. 2018. An Exploration of Dynamical Relationships between Macroeconomic Variables and Stock Prices in Korea. *Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 5, 7-17.
- Pilinkus, D. and Boguslauskas, S. 2009. The Short-Run Relationship between Stock Market Prices and Macroeconomic Variables in Lithuania: An Application of the Impulse Response Function. *Economics of Engineering Decisions*, 5.
- Sha, T.L. 2017. Effects of Price Earnings Ratio, Earnings Per Share, Book to Market Ratio and Gross Domestic Product on Stock Prices of Property and Real Estate Companies in Indonesia Stock Exchange. *International Journal of Economic Perspectives*, 11, 1743-1754.
- Talla, J.T. 2013. Impact of Macroeconomic Variables on the Stock Market Prices of the Stockholm Stock Exchange (OMXS30). Master's Thesis within International Financial Analysis.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.



Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).